

ข่าวพยากรณ์และเตือนภัยการระบาดของศัตรูพืช

ประจำเดือน กันยายน พ.ศ.2565 ฉบับที่ 41/2565

“ลดต้นทุนและปลอดภัย หากเกษตรกรใช้การกำจัดศัตรูพืชแบบผสมผสาน”

โรคเหี่ยวเหี่ยวพริก

เชื้อสาเหตุ : เชื้อแบคทีเรีย *Ralstonia solanacearum*

อาการ : ทุกระยะการเจริญเติบโต จะพบต้นพริกแสดงอาการของโรคเป็นหย่อม ๆ กระจายทั่วแปลงปลูก ลักษณะอาการเริ่มแรก ต้นพริกแสดงอาการเหี่ยวในเวลากลางวันที่อากาศร้อนจัด และฟื้นกลับมาปกติในเวลากลางคืนซึ่งมีอากาศเย็น โดยแสดงอาการนี้สลับกัน 2-3 วัน จากนั้นต้นพริกจะเหี่ยวทั้งต้นอย่างถาวรและตายในที่สุด โดยที่ต้นพริกยังคงเขียวอยู่ ให้สังเกตบริเวณโคนต้นจะมีสีน้ำตาลเข้ม เมื่อกอนต้นขึ้นมาจะพบอาการรากเน่า ถ้าตัดลำต้นตามขวางจะพบส่วนของท่อลำเลียงน้ำและอาหารมีสีน้ำตาลเข้ม เมื่อนำไปแช่น้ำสะอาดประมาณ 5-10 นาที จะเห็นของเหลวสีขาวข้นคล้ายน้ำมัน [bacterial exudate (ooze)] ไหลออกมา

การป้องกันกำจัด

1. ฆ่าเชื้อโรคในดิน โดยหลังการไถพรวนดินครั้งแรกให้หว่านด้วยยูเรียผสมปูนขาว อัตรา 80 : 800 กก.ต่อไร่ จากนั้นไถกลบและรดน้ำให้ดินมีความชื้น ทิ้งไว้ 3-4 สัปดาห์ จึงเริ่มเตรียมแปลงปลูกพริก
2. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นที่แสดงอาการของโรค ให้ขุดต้นที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูกทันที และโรยปูนขาวบริเวณหลุมที่ขุด เพื่อป้องกันการระบาดของโรค
3. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค **ไม่ควร** ปลูกพริกอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค เช่น พืชตระกูลขิง พืชตระกูลมะเขือ มันฝรั่ง พริก และถั่วลิสง ควรสลับไปปลูกพืชชนิดอื่นแทน เช่น ข้าว ข้าวโพด และมันสำปะหลัง เพื่อตัดวงจรของโรค

จัดทำโดย กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

เรียบเรียงโดย น.ส.ดรองทรัพย์ สิงทราย ที่ปรึกษา นายสายชล เจริญพร

Cr.ภาพจากศูนย์วิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง

อารักขาพืช จังหวัดตราด

039-511008

ข่าวพยากรณ์และเตือนภัยการระบาดของศัตรูพืช ประจำเดือน กันยายน พ.ศ.2565 ฉบับที่ 42/2565

“ลดต้นทุนและปลอดภัย หากเกษตรกรใช้การกำจัดศัตรูพืชแบบผสมผสาน”

โรคยอดเน่า-รากเน่าของสับปะรด

เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา *Phytophthora* spp.

อาการ : **ต้น** ใบยอดมีสีซีด ที่โคนใบหรือฐานใบจะเน่าซ้ำมีสีขาวอมเหลืองขอบแผลสีน้ำตาล สังกลิ้นเห็บมัน เฉพาะตัว เมื่อถึงส่วนยอดจะหลุดโดยง่าย หากอาการรุนแรงกลุ่มใบตรงกลางต้นจะหักล้มพับลงมา

ราก อาการเริ่มแรกจะเห็นใบมีสีซีดคล้ายอาการที่ต้น ใบด้านล่างนิ่มกว่าปกติและแห้งตายเข้ามา จากปลายใบ ต้นชะงักการเจริญเติบโต รากมีแผลสีน้ำตาลเปื่อยและเน่า ดึงหลุดออกมาจากดินโดยง่าย

ผล มีขนาดเล็ก ผลเน่าเป็นจุดสีเขียวย้ำเข้ม ฝาดูภายในเนื้อเยื่อจะเน่าเป็นสีน้ำตาล

Cr.ภาพจากศูนย์วิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง

การป้องกันกำจัด :

๑. เลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้มาก่อน
๒. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำดี ไม่ควรมีน้ำท่วมขัง และเมื่อมีน้ำท่วมขังควรระบายออก
๓. ใช้ส่วนขยายพันธุ์จากแหล่งที่ไม่พบการระบาดของโรค
๔. ก่อนปลูกแช่จุก หรือ หน่อพันธุ์ด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เมทาแลกซิล ๒๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐-๔๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟอสฟิธิล-อะลูมิเนียม ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐-๑๐๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟอสโฟนิก แอซิด ๔๐% เอสแอล อัตรา ๕๐-๖๐ มล.ต่อน้ำ ๒๐ ลิตร นาน ๑๕-๒๐ นาที
๕. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้นเริ่มแสดงอาการของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ตามข้อ ๔ ทุก ๑ เดือน จำนวน ๒ ครั้ง
๖. ต้นที่เป็นโรครุนแรง ควรขุดออกไปทำลายนอกแปลง แล้วพ่นด้วยสาร ตามข้อ ๔ ลงดิน บริเวณหลุมที่ขุด และต้นที่อยู่บริเวณ โดยรอบเพื่อป้องกันการระบาดของโรค

จัดทำโดย กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

เรียบเรียงโดย น.ส.ดรองทรัพย์ สิงหรา ที่ปรึกษา นายสายชล เจริญพร

Cr.ภาพจากไทยรัฐออนไลน์

อารักขาพืช จังหวัดตราด

039-511008

ข่าวพยากรณ์และเตือนภัยการระบาดของศัตรูพืช

ประจำเดือน กันยายน พ.ศ.2565 ฉบับที่ 43/2565

“ลดต้นทุนและปลอดภัย หากเกษตรกรใช้การกำจัดศัตรูพืชแบบผสมผสาน”

โรคใบติดในทุเรียน

เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา *Rhizoctonia solani*.

***เชื้อราสามารถดำรงชีพอยู่ได้นาน 1 ถึง 2 ปี ตามพื้นดิน ซากพืชหรือพืชอาศัยและถ้าบริเวณนั้นมีความชื้นและอุณหภูมิที่เหมาะสม สามารถมีชีวิตอยู่ข้ามฤดูกาลได้

อาการ : 1. เชื้อราจะเข้าทำลายใบทุเรียนในระยะใบเพสลาด โดยจะมีจุดสีน้ำตาลดำน้ำมีรูปร่างไม่แน่นอน แผลจะขยายใหญ่คล้ายถูกน้ำร้อนลวกเป็นสีน้ำตาลอ่อน และแผลจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเมื่อใบเริ่มแก่ขึ้น

2. อาการไหม้ อาจจะทำให้เห็นที่บริเวณขอบใบด้านปลายใบ กลางใบหรือทั้งใบ ใบที่ถูกเชื้อราทำลายจะมีเส้นใยสีน้ำตาลอ่อนยึดอยู่เป็นแผง

3. เชื้อราจะสามารถเจริญลุกลามไปยังใบอื่น ๆ ที่อยู่ติดกันโดยการสร้างเส้นใยยึดใบให้ติดกัน หรือใบที่เป็นโรคลุกลามจนแห้งและหลุดร่วงลงไปได้และติดกับใบที่อยู่ข้างล่าง เชื้อราก็จะเข้าทำลายใบเหล่านั้น จนเกิดโรคลุกลามไปหลายจุดในต้น

4. เส้นใยของเชื้อราสามารถทำลายใบที่อยู่ติดกันได้ เชื้อราสามารถแพร่กระจายโดยใบที่เป็นโรคร่วงหล่นไปตกค้างอยู่กับใบอ่อนที่อยู่ในตำแหน่งถัดลงมาและบริเวณโคนต้น ทำให้เกิดแหล่งสะสมของเชื้อราที่จะแพร่กระจายในช่วงฤดูฝนและช่วงที่มีความชื้นสูง ทำให้เห็นอาการใบไหม้เป็นหย่อมๆ และใบจะค่อยๆ ร่วงหล่นลงยังโคนต้นเหลือแต่กิ่ง ซึ่งต่อมากจะค่อยๆ แห้ง ทำให้ต้นทุเรียนเสียรูปทรงและมีการเจริญเติบโตที่ไม่สมบูรณ์

5. เมื่อต้นทุเรียนอ่อนแอ ไม่มีใบสังเคราะห์แสง สะสมอาหาร ก็จะมีอาการของโรคพืชอื่นๆ เข้าทำลายต้นทุเรียน เช่น ยางไหล โคนเน่า โรคราทางใบต่างๆ รวมถึงหนอน เจาะลำต้นทุเรียนหรือปลวก เป็นต้น

จัดทำโดย กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

เรียบเรียงโดย น.ส.ดรองทรัพย์ สิงหรา ที่ปรึกษา นายสายชล เจริญพร

อารักขาพืช จังหวัดตราด

039-511008

โรคใบติดในทุเรียน (ต่อ)

การป้องกันกำจัด โดยใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา (*Trichoderma harzianum*)

1. การฉีดพ่น :

เชื้อราไตรโคเดอร์มา (เชื้อสด) 1 กก. + น้ำ 100 ลิตร

- กวนล้างสปอร์ในน้ำ 20 ลิตร
- กรองเอาเฉพาะน้ำสปอร์เทลงถึงฉีดพ่นและเติมน้ำจนครบ 100 ลิตร

ใช้ฉีดพ่นในแปลงกล้า โคนต้นพีช หรือฉีดพ่นทางใบ

2. โรยลงบนดิน :

เชื้อราไตรโคเดอร์มา (เชื้อสด) 1 กก. + รำข้าว 10 กก. + ปุ๋ยหมัก 40 กก.

คลุกเคล้าส่วนผสมให้เข้ากัน นำไปโรยรอบโคนต้นในทรงพุ่ม หรือใช้รองก้นหลุมก่อนปลูก ดังนี้

- ทุเรียนอายุ 1 - 5 ปี ใช้ 2 - 3 กก./ต้น
- ทุเรียนอายุสูงกว่า 5 ปีขึ้นไป ใช้ 5 กก./ต้น
- รองก้นหลุมก่อนปลูก ใช้ 1 กก./หลุม

การป้องกันและกำจัด

1. ติดตามสถานการณ์โรคใบติด โดยสำรวจทุกต้น สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ในช่วงเดือนสิงหาคม - กันยายน
2. ตัดแต่งกิ่งให้ต้นทุเรียนมีรูปทรงที่สมบูรณ์และโปร่งพอดดีที่จะรับแสงแดดได้ทั่วถึง
3. พบอาการ ของโรคเพียงเล็กน้อย ตัดส่วนที่เป็นโรคไปเผาทำลาย
4. เก็บรวบรวมใบเป็นโรคที่ร่วงหล่นอยู่ในบริเวณสวนไปเผาทำลาย
5. ใช้สารเคมีฉีดพ่นที่ใบให้ทั่วต้น เมื่อพบการทำลายมากกว่า 10 % ต่อต้น สารเคมีที่แนะนำ
  - คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ 77% WP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
  - คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ 85% WP อัตรา 30-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
  - คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ 65.2% WG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
  - คิวปริสออกไซด์ 86.2% WG อัตรา 10-20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
  - คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ + คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ 24.6% (14% copper metal) + 22.9% (14% copper metal) WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
  - เฮกซะโคนาโซล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
  - เบนทีโอไพแรด 20% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
  - ฟลูไตรอะฟอล 12.5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
  - ทีบูโคนาโซล + ไตรฟลอกซิสโตรบิน 50% + 25% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
  - โทลโคลฟอส-เมทิล 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก 7 วัน
  - คาร์เบนดาซิม 60% WP อัตรา 12 กรัม/น้ำ 20 ลิตร
  - คอปเปอร์ ออกซีคลอไรด์ 85% WP อัตรา 50 กรัม/น้ำ 20 ลิตร

ข่าวพยากรณ์และเตือนภัยการระบาดของศัตรูพืช ประจำเดือน กันยายน พ.ศ.2565 ฉบับที่ 44/2565

“ลดต้นทุนและปลอดภัย หากเกษตรกรใช้การกำจัดศัตรูพืชแบบผสมผสาน”

โรคเน่าเปื่อยหรือโรคราขนแมว

เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา *Choanephora cucurbitarum*.

อาการ : พบได้ในทุกระยะการเจริญเติบโตของพริก มักพบที่ยอดอ่อนและกิ่งอ่อน จะแสดงอาการแผลฉ่ำน้ำ แล้วขยายลุกลามอย่างรวดเร็วทำให้กิ่งแห้งหักพับ หากอาการรุนแรงใบและดอกจะร่วงจนเหลือแต่ก้าน และพริกจะไม่แตกยอดใหม่ ส่วนที่ผลอ่อนจะเกิดอาการฉ่ำน้ำ เน่า และหลุดร่วงได้ง่าย ถ้าอากาศมีความชื้นสูงมาก ๆ จะเห็นส่วนขยายพันธุ์ของเชื้อราที่มีลักษณะเป็นก้อนใส ชูตั้งฉากขึ้นมาจากส่วนของพืชที่เป็นโรคมองเห็นคล้ายขนแมว ที่ส่วนปลายของก้านใสเห็นเป็นตุ่มสีดำซึ่งภายในบรรจุสปอร์ ซึ่งสปอร์สามารถปลิวไปสู่ต้นอื่นก่อให้เกิดการระบาดอย่างรุนแรงมากยิ่งขึ้น

** สปอร์ของเชื้อราแพร่ระบาดได้ดีโดยน้ำ ลม ฝน น้ำค้าง แมลง หรือติดไปกับสิ่งๆที่เข้าไปสัมผัส**

การป้องกันกำจัด :

1. จัดระยะปลูกพริกไม่ให้แน่นเกินไป และกำจัดวัชพืชในแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดความชื้น
2. ตรวจสอบแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะช่วงที่อากาศมีความชื้นสูง และร้อนอบอ้าว เมื่อพบพริกเริ่มมีอาการยอดช้ำ หรือที่ยอดมีเชื้อราเกิดขึ้น รีบตัดส่วนที่แสดงอาการโรค ใส่ถุงหรือภาชนะปิด เพื่อป้องกันไม่ให้เชื้อราแพร่กระจายทั่วแปลง นำไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ทุก 5 วัน
  - ไโดโคลแรน 75% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
  - ไตรโพรซีน 19% อีซี อัตรา 20 – 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
  - ไอโพรไดโอน 50% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

แปลงที่พบโรค ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำแบบพ่นฝอย

จัดทำโดย กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด

เรียบเรียงโดย น.ส.ดรองทรัพย์ สิงหรา ที่ปรึกษา นายสายชล เจริญพร

Cr. ภาพ/ข้อมูลจาก กรมวิชาการเกษตร

อารักขาพืช จังหวัดตราด

039-511008